

URZĄD MORSKI W GDYNI

www.umgdy.gov.pl

DUM - 076-65/16

Gdynia, dnia 18 maja 2016 r.

Pan Cezary LUCZYWEK
Przewodniczący Państwowej Komisji
Badania Wypadków Morskich

Dot. zaleceń z raportu końcowego nr 14/14 Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich w sprawie wypadku jachtu motorowego NITROX z dnia 14 maja 2014 r. na wodach duńskiego morza terytorialnego.

W odpowiedzi na pismo PKBWM-5212-WIM14/14-01/16 z dnia 12 maja 2016 r. Urząd Morski w Gdyni uprzejmie informuje, co następuje. Przy rozpatrywaniu zalecanych zmian legislacyjnych (np. dotyczących wydania zarządzeń porządkowych dyrektorów urzędów morskich), będących konsekwencją wypadku jachtu motorowego NITROX, należy mieć na uwadze ustalenia zawarte w raporcie nr 14/14 Państwowej Komisji Badania Wypadków Morskich w sprawie wypadku jachtu motorowego NITROX z dnia 14 maja 2014 r. (zwanego dalej raportem).

Zgodnie z treścią raportu, wypadek w wyniku którego pletwonurek poniósł śmierć, był skutkiem samodzielnego pozostania pletwonurka bez asekuracji pod wodą, ponad czas przewidziany w ustalonym planie nurkowania, oraz niemożność samodzielnego uwolnienia się z sieci rybackich, o które pletwonurek zaczepił zaworem odcinającym butli aparatu powietrznego, a nie brak niezbędnego wyposażenia jednostki (np. w urządzenie umożliwiające bezpieczne wejście do wody/ wyjście z wody). W oparciu o powyższe ustalenia raportu, przyczyna wypadku leży po stronie organizatora nurkowania, a nie po stronie administracji morskiej jako organu wydającego odpowiednie przepisy. Brak jest zatem wzajemnej korelacji pomiędzy przyczynami wypadku, a zalecanymi zmianami legislacyjnymi w zakresie prawa morskiego.

Zalecenia dotyczące dodatkowego, obowiązkowego wyposażenia statków, z których prowadzone jest pletwonurkowanie, w tym m.in. wyposażenie w liny opustowe, liny sygnałowe, apteczkę nurkową czy tlenowy zapas ratunkowy, w ocenie Urzędu Morskiego w Gdyni należy uznać za obowiązek spoczywający na organizatorze nurkowania. Jednostki pływające typu NITROX służą do różnej działalności (nie tylko komercyjnej) a jako środek transportu na miejsce nurkowania lub bazy nurkowe wykorzystywane są incydentalnie. Trudne więc byłoby w praktyce wyodrębnienie oddzielnej kategorii statków przeznaczonych do wypraw nurkowych i określenie ich wymagań eksploatacyjnych.

Przepisy wydawane przez administrację morską, zgodnie z delegacją ustawową zawartą w art. art. 86 ust. 3 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim, dotyczą wyposażenia statków ze względu na konieczność spełniania przez statki wymagań w zakresie bezpiecznego uprawiania żeglugi morskiej, a nie specyficznych form ich eksploatacji. Niemniej jednak, ze względu na konieczność zapewnienia bezpieczeństwa wszystkich osób nurkujących, Urząd Morski w Gdyni nie neguje potrzeby zapewnienia odpowiedniego wyposażenia wypraw nurkowych. Obowiązkiem organizatora wyprawy nurkowej powinno być zapewnienie dodatkowego wyposażenia środka transportu, jakim jest jednostka pływająca, niezbędnego do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzenia oferowanego sposobu rekreacji. Podobna zasada funkcjonuje w przypadku prowadzenia prac podwodnych regulowanych ustawą dnia 17 października 2003 r. o wykonywaniu prac podwodnych oraz przepisami wykonawczymi do tej ustawy. Obowiązek zapewnienia odpowiedniego wyposażenia, a także asysty medycznej lub asekuracji, spoczywa tutaj na organizatorze prac podwodnych, a nie na armatorze czy właścicielu jednostki pływającej, z której te prace są wykonywane.

Zalecenia dla dyrektorów urzędów morskich co do ustalania składu złogi pod kątem bezpieczeństwa pletwonurków rekreacyjnych, z uwzględnieniem dodatkowych osób (na stałe lub na okres wyprawy nurkowej) posiadających odpowiednie kwalifikacje do uprawiania pletwonurkowania, odpowiadające rodzajowi nurkowań prowadzonych ze statku, albo osób przeszkolonych w zakresie organizacji pletwonurkowania, zabezpieczenia medycznego oraz obsługi dodatkowego sprzętu nurkowego znajdującego się na pokładzie statku w zarządzeniach porządkowych dyrektorów urzędów morskich, wykraczają poza kompetencje ustawowe tychże organów. Kompetencje te znajdują się w gestii ministra właściwego do spraw kultury fizycznej.

Mając powyższe na uwadze minister właściwy do spraw kultury fizycznej powinien wdrożyć odpowiednie regulacje do powszechnie obowiązującego prawa dotyczącego bezpieczeństwa nurkowań rekreacyjnych, tak aby pletwonurkowanie rekreacyjne, jako forma uczestnictwa w kulturze fizycznej, nie pozostawało bez nadzoru i opieki państwa.

Z poważaniem,
s up.
DYREKTORA
URZĘDU MORSKIEGO w GDYN.
kpt. ż. w. mgr inż. *Bolesław Hojda*
Z-cc DYREKTORA
ds. Instrukcji Morskiej